

POKOJ

ŠTVRTIČROČNÍK CIRKEVNÉHO ZBORU
ECAV BUDIMÍR

ROČNÍK XV.
ČÍSLO 01/2022
ISSN 2729-952X

OBSAH

Slovo na úvod	3
Biblické zamyslenie	4
V nedeľu na svitaní	6
Kresťanský život nezačína od nás, z našej sily či snahy, ale u Boha	7
Z hraníc až k nám	12
Zbierka na Ukrajinu	14
Prosba o mier	15
Udialo sa v cirkevnom zbore	16
Okienko do cirkevného zboru	19
Obláčik pre deti	20
Myšlienka	22
Žije Ježiš!	23
Velkonočné pranie	24

POKOJ, občasník Cirkevného zboru
Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku
Budimír, číslo 3/2021, ročník 14. Vydáva
Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Budimír.
Adresa redakcie: Budimír 16, 04443. IČO
31971555, DIČ 2021245875.

Zodpovedná redaktorka: Mgr. Anna
Debnárová, kontakt: budimir@ecav.sk,
0918828006. Nevyžiadané rukopisy sa
nevracajú. Redakcia si vyhradzuje právo
krátiť príspevky. Texty neprešli jazykovou
korektúrou. ISSN 2729-952X, EV 6025/21.
Dátum vydania: 12. apríl 2022

BOŽIA DILEMA

Veľmi intenzívne si uvedomujem všetko, čo sa v súčasnosti okolo nás deje. Ľudská zloba prináša toľko utrpenia, že to všetko nedokážem, a ani nechcem vstrebávať. Podľahnúť Zlému (ktorý svoje dielo intenzívne koná) a „splynúť z davom“ je veľmi jednoduché. Som hriešny, krehký človek. Účasť na Večeri Pánovej v tohtoročnom pôstnom čase vo mne vyvolala úvahy o tom, ako a či vôbec, ja sama budem schopná naplňať sľuby, ktoré som pred Pánom Bohom nahlas vyslovila. Odpustím všetkým, ktorí mi ublížili, aby aj mne Pán Boh odpustil, poľpším svoj život a budem sa snažiť neustále premáhať svoje zlosti, nedostatky, aby som umŕtvovala starého Adama v sebe, budem konať skutky lásky a milosrdenstva, aby som žila ako to chce Pán Ježiš?! Kladím si tieto otázky a mám dilemu.

Podľa Slovníka slovenského jazyka znamená slovo dilema nevyhnutnosť voľby medzi dvoma vecami, dilema je ťažká voľba, dilema je ťažké rozhodnutie. Zaiste si to ani neuvedomujeme, že riešime dilemu každý deň, v každom okamihu, keď sa rozhodujeme, čo a hlavne ako

to urobíme. Vždy máme minimálne dve možnosti - konať ako Božie deti alebo sa nechať premôcť Zlému.. Povieme pokojné slová lásky, či vykríkneme urážku, vynadáme niekomu, či odpustíme, pomôžeme núdznym, či si ich ani nevšimneme – výpočet toho, ako sa má prejavíť naše kresťanstvo, by bol dlhý. Ak v našich srdciach prebýva Pán Ježiš, tak zlo nemá šancu!

Mal Pán Boh dilemu, keď poslal svojho jediného Syna, aby zachránil nás hriešnikov? Musel sa Pán Boh ťažko rozhodovať – zachránim, či nezachránim tento svet? Určite nie! Božie rozhodnutie bolo jednoznačné, pretože Boh tak miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby každý, kto v Neho uverí mal večný život. Dal nám Ho ako vianočný Dar v Betlehenských jaslách, aby Ho potom za naše hriechy obetoval na Golgote. Ak veríme obeti Pána Ježiša Krista na kríži, tak potom jasne vidíme Božiu lásku k nám hriešnikom. Už nie sú potrebné žiadne iné obeť na zmierovanie Pána Boha. Pán Ježiš je tou dokonalou, dostačujúcou a pravou obeťou na zapltenie všetkých hriechov sveta, ktorú Pán Boh prijal. Aj tých mojich i tvojich sestru, brata.

Pán Ježiš, už nie ten na kríži, ale ten vo Veľkonočné ráno vzkriesený a oslávený mocou Božou, sedí po pravici svojho Otca v nebesiach a prihovára sa u Neho za nás. Mocou Ducha svätého chce pôsobiť v našich srdciach, aby sme ctili Božie zákony a verili Jeho spasiteľskému dielu. Je iba na nás, či sa tou Mocou necháme neustále posväcovať,

obnovovať a polepšovať. Nech je pre nás aj tohtoročná Veľká noc, napriek smútku, zlobe, nepravosti okolo nás, dôvodom na radosť. Radujme sa z toho, že náš Vykupiteľ žije a neškodí Mu pekla moc. Riešme svoje životné dilemy k Jeho spokojnosti!

Božena Fazekášová

BIBLICKÉ ZAMYSLENIE

*„Veď ak nieto zmŕtvychvstania,
ani Kristus nebol vzkriesený.
A ak Kristus nebol vzkriesený,
tak je prázdne naše kázanie,
prázdna je aj vaša viera.“*

1K 15, 13 – 14

Milí bratia a milé sestry!

Udalosti na Ukrajine hýbu aj našou spoločnosťou už niekoľko týždňov. Každý z nás sa s tým vyrovnáva a prijíma túto skutočnosť po svojom. V každom prípade je vidieť, že tieto udalosti, ktoré prinášajú aj hospodárske dôsledky, berú ľuďom nádej na lepší, alebo aspoň na dobrý a dôstojný život. Strach a beznádej si postupne nachádzajú miesto v srdciach ľudí. Nehovoriac o tom, že k tomu napomáhajú všetky tie zábe-

ry utekajúcich žien a detí, zbombardovaných miest a domov, teda pohľad na ľudské utrpenie. O utrpení sú aj tieto sviatočné dni. Veľký piatok vydáva svedectvo o utrpení Božieho Syna, Ježiša Krista. Aj v tomto prípade to bolo nespravodlivé utrpenie. Utrpenie nevinného. Avšak veľkonočné sviatky majú pre nás existenciálne poslanstvo: ide o oslobodenie a vykúpenie z moci najväčšej núdze, najhlbšieho ľudského utrpenia a smrti. Veľká noc je preto v kresťanstve veľkým sviatkom nádeje. Veď oslavujeme Ježišovo zmŕtvychvstanie a s ním zároveň aj našu vlastnú nádej, že všetko sa nekončí a smrťou sa ani neskončilo. Veríme, že naša duša sa nerozplynie v ničote, ale že smrť je prechodom do inej

reality, ktorá prevyšuje všetko naše ľudské poznanie a chápanie. Život víťazí nad smrťou. To je tá veľkonočná radosť, ktorá má naplňovať naše srdcia aj v ostatné, bežné, dni. Boh je v Ježišovi Kristovi silnejší ako sila smrti. Boh má posledné slovo. Smrť má len predposledné slovo! Boh má moc vyslobodenia do inej reality. Život vyhráva! Vzkriesenie je nádejou všetkých nás, kresťanov, v akejkoľvek situácii nášho života. Nech sa čokoľvek deje, v Ježišovi Kristovi stojíme vždy na strane Víťaza, na

strane života. To nech nás všetkých naplní radosťou tak, ako tých, ktorí sa stretli so Vzkrieseným. Nech je radosť z Kristovho vzkriesenia, ktoré je zárukou nášho vzkriesenia, našou najväčšou radosťou nášho života. Veď radosť zo vzkrieseného Krista vyháňa strach, zúfalstvo či beznádej na lepší život. Amen.

Anna Debnárová
zborová farárka

V NEDELU NA SVITANÍ

*Bolo treba vstať,
Vstať ráno skoro,
Keď oči ospalé
Vnímajú sen
Ukrutného bólu.*

*Bolo treba vstať
A zovrieť v dlaniach
Tú bubnujúcu hoľu
V predivnom koši
Ludského bytia...*

*To srdce krvácalo
V Márii Magdaléne
Uprostred vlnobitia,
Keď ráno vstala
Hľadať mŕtvu Lásku.
Kde je?!*

*Kto odpovie jej na otázku?
Či Láska môže nežiť?
Láska je večne živá!!
Už na svitaní vstala
A v nej je nekonečná sila,
(Nás posilňuje denne!)*

*To ONA včasráno si nás
Prebudila
V NEDELU NA SVITANÍ...
Kristus nám ukázal
Večnosť v Svojej dlani!*

Zlatica Oravcová

KREŠŤANSKÝ ŽIVOT NEZAČÍNA OD NÁS, Z NAŠEJ SILY ČI SNAHY, ALE U BOHA

Pán Ježiš hovorí: „*Treba sa vám znovu narodiť.*“ ... „*Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže uzrieť kráľovstvo Božie.*“ (J 3, 7b.3) Výraz „*znova*“ sa dá (z gréčtiny) preložiť aj „*zhora*“: „*Ak sa niekto nenarodí zhora, nemôže uzrieť kráľovstvo Božie.*“ **Znovuzrodenie je teda otázka života a smrti, otázka spásy.** Zároveň téma, ktorá **dáva osoby a konanie na patričné miesto.**

Keď medzi kresťanmi padne otázka, či niekto je znovuzrodený, mieni sa ňou: Je to opravdivý, Biblii verný kresťan? Nie je vlašný vo viere, ako mnohí, ktorí sa síce hlásia k cirkvi, ale podľa Božieho slova nežijú?

Keď sa povie zrodiť, rodiť, porodiť, v myslí sa nám vybaví mamička s bábätkom. **Pre telesný aspekt narodenia** však **Biblia používa iné slovo**, ako keď hovorí o znovuzrození v duchovnom zmysle. Pri duchovnom znovuzrození Božie slovo smeruje náš **pohľad skôr na otca**, ako na matku: „*Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás zo svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej*“ (1Pt 1, 3). *Otec nebeský – Otec Ježiša Krista nás znovuzrodil; možný preklad z gréčtiny je aj: „splodil nás pre živú nádej.“* **Dôraz**

nie je položený natoľko na narodenie, ale **na otcovstvo, na Toho, kto je pôvodcom**, tvorcom, života – kto je príčinou, že došlo k zrodeniu. Byť *zrodený* či *splodený* v biblickom zmysle značí, že človek uzrel svetlo sveta ako potomok určitého otca, zároveň sa stal **členom konkrétnej rodiny a dedičom v nej.**

Pán Boh je darcom života všetkých ľudí. – Je našim *nebeským Otcom*. V dôsledku hriechu sme sa však od Boha vzdialili, odišli od Neho, opustili sme Jeho rodinu. **Nebeský Otec nás napriek tomu neprestal milovať a nás – stratených synov a dcéry – opäť priviedol do svojej rodiny. Stalo sa tak dielom, ktoré pre našu spásu vykonal Pán Ježiš, keď prijal trest za to, v čom sme sa previnili, aj za to, čo sme v láske zanedbali vykonať** (Jk 4, 17).

Nebeský Otec nám umožňuje **nový začiatok – znovu nás plodí, sme znovuzrodení.** *V Kristovi sme novým stvorením* (2K 5, 17). Môžeme jasať: „*Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás zo svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej*“ (1Pt 1, 3). **Dôraz je na Božej iniciatíve, na Bohom spôsobenom novom začiatku.** „*Ved' ste živým*

a večným slovom Božím znovuzrodení nie z porušiteľného, ale z neporušiteľného semena“ (1Pt 1, 23). Tento dôraz podčiarkuje aj Ján (1, 12 – 13): „Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Božími, tým, čo veria v Jeho meno, ktorí boli splodení nie z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha.“ Podobne Jakub (1, 18): „Zo svojej vôle splodil nás slovom pravdy, aby sme boli akousi prvotinou Jeho stvorení.“

Sumarizujúc: **Znovuzrodenie je duchovné stvoriteľské konanie nebeského Otca, ku ktorému človek – nikto z nás – nemôže ničím zo seba prispieť.** Je zrodený, lebo Boh to spôsobil.

Pán Boh pôsobí znovuzrodenie svojím slovom (1Pt 1, 23. 3). Znovuzrozením sa stávame členmi Božej rodiny, deťmi a dedičmi Božieho kráľovstva, ktoré sme predtým pre svoje hriechy stratili. To všetko sa deje pre Kristovo dielo záchranu, ktoré Boh mocne potvrdil vzkriesením Ježiša z mŕtvych. A za to Mu cirkev vzdáva chválu: „*Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás zo svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej“ (1Pt 1, 3).*

Znovuzrodenie sa deje Božím slovom, cez ktoré do nášho života vstupuje dobrá správa – evanjelium Pána Ježiša Krista. Môže sa to stať

napr. v kostole počas kázne, na inom podujatí pri biblickom vyučovaní, pri čítaní Písma svätého, alebo keď nám niekto svedčí o Kristovi. Ak dobrá zvesť padne do úrodnej pôdy srdca, pôsobí vieru. Jednou z foriem Božieho slova je krst. O krste mnohí neuvažujú ako o Božom slove, iba ako o obrade. A predsa, krst je jedným zo spôsobov Božej komunikácie s nami. Je viditeľným Božím slovom. Boh sa nám cez krst prihovára. Vraví nám, že Mu na nás záleží, že nás miluje a prijíma, že Mu smieme patriť, že nás obmýva od hriechov, odpúšťa nám ich, daruje nám nový život na strane Božej, na strane Víťaza nad smrťou Pána Ježiša Krista. Biblia krst nazýva *kúpeľom znovuzrodenia*, ktorým nás Boh spasil (Tit 3, 5).

Pán Ježiš prízvukuje: „*Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho“ (J 3, 5).*

Ježiš chcel, aby krst stál na počiatku kresťanského života. Dal veriacim v Jeho poverenie, aby Mu činili učeníkmi všetky národy tak, že *ich budú krstiť v meno Otca i Syna i Ducha Svätého a učiť ich zachovávať všetko, čokoľvek Pán Ježiš prikázal (Mt 28, 19 – 20a).* V Skutkoch apoštolov sú mnohé príklady ľudí, ktorí keď boli dotknutí Božím slovom, dali sa pokrstiť a pokrstení boli aj ich domáci, a je

veľmi možné, že to boli aj deti (por. Sk 16, 15 a 33; 1K 1, 16) lebo túžili, aby v tej domácnosti boli všetci znovuzrodení Božím slovom.

Všeobecne môžeme povedať: Znovuzrodenie má svoj začiatok v krste. Preto si krst ako Božie oslovenie (viditeľné Božie slovo) veľmi vážime. Krst chápeme ako Boží znak vyvolenia. Bolo by nepochopením vidieť v krste iba číry obrad – oddeľovať vykonanie krsťtu od Pána Ježiša. Veď práve Ježiš prikázal krstiť, On dal krstu zaslúbenie spásy: „*Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený*“ (Mk 16, 16a). Ježiš je Ten je rozhodujúci činiteľ, nie my. Kto krst chápe len ako obrad, ceremóniu, ktorá nemôže ublížiť a k ničomu nezaväzuje, má počuť, že človek neprijíma krst tým, že po sebe nechá tiecť vodu, ale „*tí, čo boli pokrstení v Krista, Krista si obliekli*“ (Ga 3, 27). Krst bez viery v Ježiša Krista nepomôže.

Znovuzrodenie má svoj začiatok v krste, ale krst potrebuje vieru v Krista. Ak sa niekto spoľahne na to, že bol pokrstený – a tým je všetko vybavené „zazichrované“, nech si všimne, že Ježiš nesľúbil: *Spasený bude, kto sa dá pokrstiť*, ale sľúbil: „*Kto je pokrstený a verí bude spasený*“ (Mk 16, 16).

Načo je potom potrebný krst? – Nato, aby sme vedeli, že kresťanský život nezačína od nás, z našej sily či

snahy; začína u Boha. Nezačína naším rozhodnutím sa pre Boha, ale tým, že Pán si nás vyvolil. „*Nie vy ste si mňa vyvolili, ale ja som si vyvolil vás*“ (J 15, 16). *On nás zo svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej.* – Na to sa môžeme sa na to spoľahnúť! No ide o život s Bohom, o vzťah – o žitie s Ním. Preto krst potrebuje vieru. Viera nie je čosi statické, čo možno zamknúť do trezoru. Viera v nás vzniká pôsobím Božieho slova. Vierou odpovedáme na Božiu lásku. Láska, aj tá Božia, darovaná nám v krste, čaká odozvu. Bolestné v cirkvi je, že tá odozva mnohokrát nepríde. *Dr. Burghard Krause to v knihe Cesta do krajiny viery priblížil na príklade: V krste nám Pán Boh daroval lístok do Božieho kráľovstva a s týmto voľným cestovným lístkom zarezervoval aj miestenku. Mnohí pokrstení stoja na nástupišti, s lístkom i miestenkou v taške, ale do vlaku nikdy nenastúpia. Ak nenastúpia do vlaku, nedostanú sa do cieľa – do Božieho kráľovstva.*

Znovuzrodenie má svoj začiatok u Boha, v Jeho slove – v krste, ktorý je spôsobom, ako sa nám Pán prihovára, ako nás oslovuje. Neznamená to, že znovuzrodenie je krstom v okamihu uzavreté, vybavené. Vybavené nie je ani iným okamihom či situáciou. Možno poznáme dátum,

ba aj hodinu, kedy sme si uvedomili, že Pán nám daroval nový život, že s nami niečo spôsobil. Ak to vieme, je to v poriadku. Poznať dátum však nie je podmienkou spásy. Pri znovuzrození nie je hlavným to, že si ho uvedomujeme, že vieme povedať dátum či obdobie, ale že nám je darované, že smieme žiť s Kristom. Je možné zapísať si do kalendára krásnu, pamätnú chvíľu, keď som prešiel z kategórie neplavcov medzi plavcov, keď ma po prvýkrát niesla voda. To hlavné však je, že môžem plávať, že mi to bolo umožnené, že som to mohol dostať ako niečo vzácne, čo ma už mnohokrát podržalo a pri čom človek zažije pozoruhodné veci.

Kedže Boh pôsobí znovuzrodenie slovom evanjelia, tak platí, že znovuzrodenie pokračuje, kým žijeme pod vplyvom Božieho slova. Ako tí, ktorí boli krstom „zapísaní do Božej školy“ žijeme a učíme sa z Božieho slova – učíme sa počúvať ho a konať podľa neho – po celý náš život. Nikdy nepríde moment, keď môžem povedať: „Už všetko viem, už nemusím byť ďalej Božím slovom vyučovaný a formovaný...“ Znovuzrodenie je celoživotný proces. Ostatne i telesné narodenie človeka nie je chvíľková vec. Je to dlhobehší proces: od splodenia, cez rast bábätka v tele mamičky, po samotný pôrod.

To, že znovuzrodenie je dlhodobý proces, je zrejmé aj z 1. Petra 1, 3 – 5, kde Peter predstavuje znovuzrodenie ako živú nádej na spasenie, ktoré sa v plnosti zjaví až v poslednom čase. Píše: „Boh ... nás ... vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej: k neporušiteľnému, nepoškvrnenému a nevädúcemu dedičstvu, odloženému v nebesiach vám, ktorých moc Božia zachováva vierou na spasenie pripravené zjaviť sa v poslednom čase.“ A dodáva: „Radujete sa nevýslovnou radosťou plnou slávy, dosahujúc cieľ svojej viery, spasenie duší“ (1Pt 1, 8 – 9).

Pán Ježiš používa slovo „znovuzrodenie“ keď hovorí o vzkriesení a Božom súde: „*Pri obnovení sveta (v gréčtine pri „znovuzrodení“ sveta), keď Syn človeka zasadne na trón svojej slávy, aj vy, ktorí ste ma nasledovali, zasadnete na dvanásť trónov a budete súdiť dvanásť kmeňov izraelských*“ (Mt 19, 28).“ Proces znovuzrodenia, ktorý sa začal v krste dôjde do cieľa v deň posledného súdu.

To, že znovuzrodenie je proces, výstižne vyjadril Martin Luther, keď napísal: „*Kresťanský život neznamená byť zbožný, ale stávať sa zbožným, nie byť zdravým, ale uzdravovať sa, nie byť, ale stávať sa, nie pokoj, ale cvičenie. Ešte tým nie sme, ale raz*

tým budeme. Ešte to nie je vykonané a dokončené, ale je to v chode a behu. Nie je to koniec, ale cesta. Zatiaľ ešte všetko nežiari a neleskne sa, ale všetko sa zlepšuje.“

Naše Symbolické (vierovyznavačské) knihy vo Formule svornosti, čl. I, 14 učia: „*Pokazenú ľudskú prirodzenosť má a môže uzdraviť len znovuzrodenie a obnovenie Duchom Svätým, ktoré sa však v tomto živote len začína a dokoná sa až v onom živote.*“ Toto vedieť, prináša nesmiernu útechu. Keď sa totiž pristihneme pri hriechu (kto z nás by to nepoznal, že je smutný sám zo seba – veď nie sme bez chýb, iba sa stávame sa zbožnými), keď zistíme svoj pád, svoje pochybenie, to neznamená, že je koniec, že sme premrhali svoje znovuzrodenie, svoju spásu. Nie, máme činiť pokánie – oľutovať a vyznať Pánu Bohu svoje hriechy, prosiť o ich odpustenie a vrátiť sa k milosti, ktorú nám už v krste Pán Boh daroval. Áno, stáva sa, že padneme, ale milosť darovaná nám v krste, platí. O túto milosť, nie o našu zbožnosť sa máme a smieme oprieť. Kristus, Jeho milosť, nie naša krehká viera, nás drží. Keď nás zovrú pochybnosti alebo nás ťaží ťažké trápenie – utrpenie, môžeme vedieť: Pán Boh na nás, na mňa, nezabudol. Viem, že som na ceste, že Pán Boh pracuje na mne so svojim veľkým dielom znovuzrodenia a k tomu

patria aj súženia, v ktorých sa viera upevňuje.

V tomto zmysle potešuje píše aj Peter: „Veselte sa z toho, hoci sa teraz ešte, keď treba, na krátky čas aj rmútite pre rozličné pokúšania, aby vaša skúšaná viera, omnoho drahšia ako hynúce, ale ohňom preskúšané zlato, bola vám na chválu, slávu a česť pri zjavení Ježiša Krista.“ (1Pt 1, 6 – 7).

Zlato, ak má byť čo najčistejšie, je zbavované od cudzích častíc v roztavenom stave. Od cudzích prvkov je najlepšie zbavené, keď je roztavené. Božie slovo (v 1Pt 1, 7 i na iných miestach) vraví, že Boh čistí vieru v „ohni skúšok“. V rozličnej miere sú skúšky súčasťou kresťanovho života.

Keď ako veriaci v Krista dostaneš otázku: „Si znovuzrodený?“, môžeš odpovedať: „Pán Boh na tom práve pracuje.“ A „*som presvedčený, že Ten, ktorý počal vo mne dobré dielo, aj ho dokoná až do dňa Krista Ježiša*“ (F 1, 6). Áno, Boh nás formuje, cibrí našu vieru, chce aby sme s Ním boli vo večnosti. Jeho slova, evanjelia, lásky a milosti sa smieme a túžime držať.

Mgr. Martin Šefranko

*zborový farár, CZ ECAV
Bratislava Legionárska*

Z HRANÍC AŽ K NÁM

„A môžete prísť aj na dve noci?“
znie otázka od nášho koordinátora, ktorý rieši dobrovoľníkov na hranici Vyšné Nemecké. Rozmýšľame teda, či zvládneme dve dvanásť hodinové služby cez víkend. Po niekoľkých úvahách padlo konečné rozhodnutie - ideme. Pre istotu si do batohov balíme aj energeták.

Hneď od začiatku to vyzerá na zaujímavú cestu - nemáme totiž kde prespať medzi nočnými službami. Náš koordinátor nás nemal kde ubytovať. Nechceme chytiť mikroskopík na ceste do Košíc, predsa len, málo spánku a auto nie sú zrovna najlepšie parťáci. A tak predkladám svoj geniálny nápad. „A čo keby sme si vzali karimatky, spacáky a po nočnej sa zložíme niekde na tráve? Veď slnko teraz celkom hreje cez deň. Bude to dobrodružstvo.“ S úplným nadšením v posádke sa to nestretlo, ale dali sa ukecať. A tak sa pripravujeme na vonkajšiu alternatívu spánku, no čo sa nestalo. Hodinu pred odchodom dostávame telefonát - máme kde prespať. Vravíme si: VAU. Tak toto sme nečakali, veď sme sa už videli na zelenej tráve. Bol to pre mňa zázrak. Z divočiny sa stala posteľ, sprcha, občerstvenie. Áno, šli sme sa starať o iných ale hlavne Boh sa postaral o nás.

Po príchode na miesto sme dostali jasné inštrukcie, čo nás čaká. Ponúknuť utečencom kávu, čaj, vodu, balíček na cestu, niečo na jedenie, malým chruštom dať plyšáka alebo autíčko. Jednoducho sa o nich postarať pred ďalšou cestou, ktorá ich čaká. „Ale hlavne, nech je to s láskou,“ znela posledná veta a vybrali sme sa na stanovište.

Ludia, ktorých sme stretli, boli naozaj rôzni. Niektorí chceli len rýchlo prejsť cez hranice. Iní boli uzímení, lebo dlho čakali na ukrajinskej hranici a potrebovali sa zohriať. Iní boli smutní a tiekli im po lícach slzy. Šli zo Záporožia, z Kyjeva, z Mariupola, z rôznych miest. Na niektorých už niekto čakal, aby ich odviezol na konkrétne miesto. Iní vôbec netušili kam pôjdu. Rozdielov bolo mnoho, ale jedno mali spoločné - všetci si niečím prešli a všetci potrebovali milé slovo, úsmev, pomoc, lásku. Konkrétnych príbehov bolo viac, ale asi najviac sa mi vryl príbeh 6 ročného dievčatka, ktoré šlo s babkou na Ukrajinu za mamou. Nepustili ju, lebo malo v rodnom liste ruské občianstvo. Vrátili sa k nám so slzami a nikto nechápal ako sa môže niečo také diať v tomto storočí. Bol to veľmi skľučujúci pohľad, ale nemohli sme

POTREBUJEME TEBA!

Tento stan je postavený vo Vyšnom Nemeckom.
A DNES hľadáme dobrovoľníkov práve sem.
Ak si trúfaš na fyzicky náročnejšie podmienky a studené počasie,
daj nám o sebe vedieť. Ak prídeš na viac dní, ubytovanie zabezpečíme.
Napiš svoj záujem spolu s číslom mobilu na e-mail:
ecavdobrovolnik@gmail.com.

to nechať tak. Nevedeli sme zmeniť situáciu, ale chceli sme zmierniť ten smútok a strach. Chcelo to len trochu pozornosti, vymyslieť niekoľko hier, pár gumených medvedíkov a už sa stanom niesol nákazlivý smiech nielen toho dievčatka, ale aj dobrovoľníkov, vojakov a policajtov. Bol to naozaj vzácny čas, kedy sme na 5 hodín dostali výsadu robiť „babysitting“ a všetci sme si to užili. Verím, že naša malá kamarátka mohla aspoň na ten čas zabudnúť na všetko negatívne a že sa čo nevidieť bude môcť opäť stretnúť doma so zvyškom rodiny.

Áno, šli sme dávať a pomáhať. Ale dostali sme oveľa viac. Úprimnú vďaku za pomoc. Tie žiarivé oči detí, ktorým sme dali autíčko či plyšáka a pár sladkostí do rúč-

ky (ani by ste neverili aký úsmev dokáže vyčarovať kinderko). Partiu ľudí, ktorí na hraniciach ťahali za jeden povraz – dobrovoľníci, policajti, colníci, vojaci, ako keby sme sa poznali roky. Miesto na spanie. Veľa úsmevov. Starostlivosť. Nové priateľstvá.

Situácia na Ukrajine mnohým nie je ľahostajná. To je jeden z dôvodov prečo sme tam šli. A som vďačná, že sme tam smeli byť a as-

poň nejakou troškou mohli prispieť a podať pomocnú ruku. Som vďačná, že nám Pán dal do srdca túžbu pomôcť. A verím, že každý z nás to robil s láskou. Tú, ktorú máme od Krista a ktorú sme sme dávať ďalej. Zároveň som si mohla pripomenúť, že pomoc na hraniciach sa nekončí hranicami. Pretože každý deň, tam kde som, s kým som, tam smiem pomáhať a slúžiť. Doma, v práci, v škole. „Ale hlavne, nech je to s láskou...“

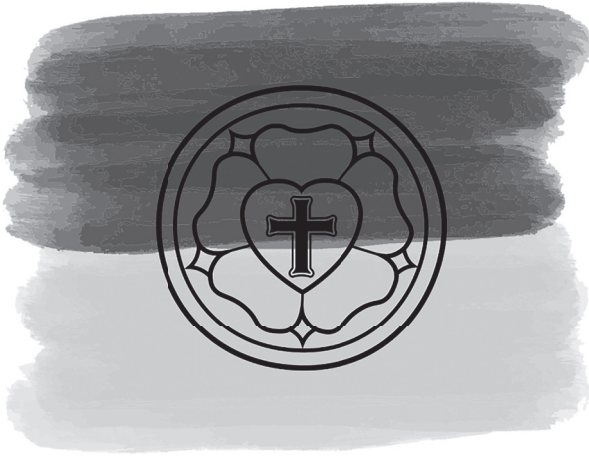
Prajem nám všetkým, aby sme vedeli vystúpiť zo svojej komfortnej bubliny a aktívne Kristovou láskou premieňať svet. Najskôr doma a potom ktovie, možno aj na hraniciach. :)

em :)

ZBIERKA NA UKRAJINU

*„Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, mne ste neurobili!“
(Mt 25, 45)*

Zborové presbyterstvo nášho cirkevného zboru sa rozhodlo vytvoriť dobrovoľnú finančnú zbierku na pomoc ľuďom utekajúcim pred hrôzami vojny na Ukrajine. Vyzbieranú sumu sme rozdelili medzi dva subjekty. Polovicu sme zaslali na transparentný účet, ktorý na tento účel zriadila naša ECAV na Slovensku a tú druhú časť sme venovali Obecnému úradu v Budimíre, ktorý v tom čase poskytoval ubytovanie a všetko s tým spojené 27 ľuďom,

ktorí prišli z Ukrajiny. Okrem finančnej zbierky sme pomáhali aj s materiálnou zbierkou, ktorú sme odovzdávali konkrétnym zborom, alebo do skladu humanitárnej pomoci, ktorý bol v rámci Košického seniorátu ECAV v Košiciach. S našimi deťmi na besiedke, ale

aj v spolupráci s Materskou školou v Budimíre, sme vyzbierali aj autička tzv. „mašinky“, ktoré potešili deti prechádzajúce hraničným prechodom Vyšné Nemecké. Teším sa, že pomocnú ruku podali viacerí aj ako dobrovoľníci na hranici vo Vyšnom Nemeckom, ale i vo forme ubytovania či inej potrebnej forme pomoci.

Dobrovoľná finančná zbierka bola vo výške: 1.400,-€

Za Vašu pomoc, ktorú ste preukázali v akejkolvek forme, Vám srdečne ďakujeme!

„...lebo ochotného darcu miluje Boh.“ (2K 9, 7b)

PROSBA O MIER

*Kolko len básní je napísaných o láske,
ja však chcem písať o pokoji a mieri.*

*No môže byť pokoj, mier,
kde chýba láska, kde človek
dokáže zbraňou na človeka mieriť?*

*Pýtam sa: Bože, čo sa to stalo
s ľudským srdcom, miestom,
v ktorom by mala sídliť láska?
Akosi stvrdlo, keď necíti bolesť iných,
nevidí strach v detských očiach
a slzy na ich tvári,
Nevidí, keď chýba im istota,
ktorá je v nežnom objatí ich otca či mami.*

*Preto Ťa, Bože,
s pokorným srdcom prosím
o mier a pokoj na zemi.
Veď dal si ju všetkým,
každý na nej svoje miesto máme
a tak nežne a vrúcne
domovom si ju voláme.*

M. Bojčíková

UDIALO SA V CIRKEVNOM ZBORE

Konfirmačná príprava – druhý rok

Dovoľte mi ukázať vám, ako si my nažívame na konfirmačnej príprave v tomto našom druhom roku, ktorý pomaly vrcholí :)

Na konfirmácii sa každý piatok stretávame siedmi konfirmandi. Máme medzi sebou veľmi dobré vzťahy. Viacerí z nás sa stretávame aj mimo konfirmáciu a trávime spolu veľa času. Spoznávame však aj mladých z iných cirkevných zborov – mali sme možnosť s pani farárkou byť na mládeži v Opinej, odkiaľ sme si odniesli nové kontakty na mladých kresťanov. Krátko pred vianočným časom sme ale dostali od pani farárky aj možnosť si vyskúšať

výrobu domácich vianočných oblátok. Na fare nám pripravili železo, cesto a mohli sme začať vypekať – rovné, ale aj trubičky. Všetci sme si napiekli tak veľa oblátok, až sme sa ich prejedli, a každý z nás zobral zopár domov na ochutnávku. Samozrejme, že okrem toho máme veľa ďalších super zážitkov. Medzi ne patrí aj vianočné vystúpenie na Štedrý večer. Počas nácviaku sme sa všetci veľa nasmiali a zabávali. Boli sme však radi, že sme mohli takýmto spôsobom potešiť ľudí v kostole v ťažkých časoch pandémie, spes-triť vianočné služby Božie a niesť zvesť evanjelia o narodení Pána Ježiša aj takýmto spôsobom. Zážit-

kom bola pre nás aj prespávačka na fare, kde sme pozerali dokumentárny film o Dr. Martinovi Lutherovi. Vo filme sme sa dozvedeli aké boli začiatky našej cirkvi a naučili sme sa mnoho o našej histórii. Neskôr sme hrali spoločenské hry. Všetci si

vážime naše vzťahy s pani farárkou a môžeme byť k nej úprimní v každej situácii. Vždy tu je pre nás a tak v mene všetkých konfirmandov **ĎAKUJEME!**

Simona Petrová

Kantorský kurz

V priestoroch Starého kolégia v Prešove sa v sobotu 19. marca 2022, počas celého dňa, konal kantorský kurz na ktorom sa vzdelávalo spoločne 22 evanjelických kantorov. Medzi nimi boli aj naše tri konfirmandky – Tamarka Domybová, Sophia Fedorová a Simonka Petrová. Dievčatá už pár krát poslúžili hrou na organe počas bohoslužieb a preto sme sa ako cirkevný zbor

rozhodli podporiť ich dary, ktoré im Pán Boh dal, aj takýmto spôsobom. Dievčatá prišli plné nových podnetov, ale aj vedomostí a skúseností, ktoré prevzali od J. Siromu a M. Tipulu, lektorov uvedeného kurzu. Tešíme sa, že Pán Boh vzbudzuje služobníkov aj v tejto oblasti a veríme, že svoje dary nezakopú, ale vhodne použijú v službe Pánu Bohu!

Biblická olympiáda

Evanjelická cirkev augsburského vyznania na Slovensku vyhlásila v tomto školskom roku Biblickú olympiádu z evanjelického a. v. náboženstva a náboženskej výchovy. Cieľom súťaže je podnietiť žiakov k štúdiu Biblie a na základe poznania biblických príbehov pochopiť odkazy Božieho slova pre každodenný život. Táto olympiáda prebiehala online cez školský portál EduPage.

Náš cirkevný zbor na seniorátnej úrovni 25. marca 2022 reprezentovali spolu 7 žiaci v troch kategóriách. Všetci zúčastnení náročne

testy zvládli na výbornej úrovni, o čom svedčia aj bodové hodnotenia a percentuálne výsledky.

Timea Brtňanová, Hana Mattová, Ester Mattová, Richard Petra, Nataniel Brtňan a Sophia Fedorová postupujú do celoslovenského kola, ktoré sa uskutoční 29. apríla.

Všetkým súťažiacim prajeme veľa úspechov aj v celoslovenskom kole, nech sa Pán Boh priznáva k ich vedomostiam a nech získané vedomosti z Božieho slova vo svojom živote s pomocou Ducha Svätého uplatňujú a žijú podľa neho.

OKIENKO DO CIRKEVNÉHO ZBORU (december 2021 – marec 2022)

Sviatosť Krstu svätého prijali:

Damián Pethö, 26. 3. 2022

„Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený.“ Mk 16, 16a

Trojediný Pán Boh nech všetky pokrstené deti a ich rodiny sprevádza svojou láskou, milosťou, požehnaním, nech ich ochraňuje a vedie.

V nádeji vzkriesenia a večného života sme sa rozlúčili s:

Petrom Mattom, 42 ročným, 23. 12. 2021

Máriou Uhriňákovou, r. Kalovou, 64 ročnou, 5. 1. 2022

Dušanom Gašparom, 79 ročným, 10. 1. 2022

Helenou Geročovou, r. Ivančinovou, 84 ročnou, 26. 1. 2022

Ing. Jánom Dudášom, 77 ročným, 7. 2. 2022

Jaroslavom Frištíkom, 60 ročným, 19. 3. 2022

„Riekol Ježiš: Ja som vzkriesenie a život – kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie.“ J 11, 25

Pozostalým rodinám nech Pán dá svoj pokoj, silu, pevnú nádej vzkriesenia a večného života, nech ich vedie, ochraňuje a požehnáva.

OBLÁČIK PRE DETI

Ahojte kamaráti!

Tak sa znova stretávame. Teraz sú sviatky výnimočnej radosti. Viete prečo? Predsa Pán Ježiš vstal z mŕtvych! Dnes o tom už vieme

všetci, ale vtedy, keď sa to stalo, to bola skutočne prekvapivá vec. Ved' sa pozrite na príbeh dvoch učeníkov, ktorí boli na ceste do mestečka Emaus...

Na deň po smrti sa vybral zrejme aj s
do . Po ceste sa zhovárali o a o jeho smrti.
Odrazu sa k priblížil sám a opýtal sa ich:
„O čom sa rozprávate? Prečo ste takí smutní?“ ho
však nespoznali. mu odpovedal: „Nepočul si o tom,
čo sa udialo za posledné dni? Nazaretského,
o ktorom sme si mysleli, že nás prišiel zachrániť, ukrižovali.
Dnes je to už deň, čo je v hrobe. Ale niektoré ,
ktoré išli ráno k hrobu. vraveli, že vraj telo
nie je v hrobe a videli . im povedal,
že žije!“ „Ach,“ odpovedal im , „ale ved'
nehovorili o tom proroci už dávno, že keď príde Spasiteľ,
tak musí všetko toto vytrpieť?“ A povedal im, kde všade
sa v Biblii píše o tom, že Spasiteľ musel zomrieť a vstať
z mŕtvych. A tak spoločne sa priblížili k .
Keď dorazili k domu, začali prehovárať, aby zostal
u nich na večeru. privolil. Keď si sadli za stôl,
 vzal chlieb, lámal, ďakoval Pánu Bohu a podával im ho.
Vtedy ho spoznali! A zrazu zmizol. Keď si uvedomili,
že videli , hneď vstali a pobrali sa späť do
Jeruzalema povedať tú skvelú novinu učeníkom!

Kleofáš

Kleofášova
maželka

Ježiš

mestečko
Emaus

Milý kamarát, milá kamarátka, aj dnes k Tebe môže hovoriť Pán Ježiš, tak maj uši na pozore, aby si Ho spoznal/spoznala. A ak Ho spoznáš, neváhaj ako Kleofáš s manželkou a povedz o tom všetkým svojim kamarátom a blízkym.

Ak si si pozorne prečítal príbeh, odpovedz správne na tieto otázky.

1. Na koľký deň po Ježišovej smrti išli Kleofáš s manželkou do Emaus?

---

2. Prečo boli smutní?

---

3. Kedy spoznali Ježiša (čo vtedy robili)?

---

4. Čo sa stalo s Ježišom, keď ho spoznali?

---

5. Komu išli povedať o tom, že stretli Ježiša?

MYŠLIENKA

Človek, ktorému nie je nič sväté, nepozná nijakú hranicu. Ničoho sa nehanbí, brutálne sa presadzuje a je mu celkom jedno, čo pri tom zničí. Z toho vyplýva, že svätý nie je len pojem náboženský. Má čo robiť s Bohom, ale aj so svetom, s ľuďmi... Všetci tušíme: svet existuje tým, že je ľuďom niečo sväté. Také tušenie tu vždy bolo, i tam, kde viera v Boha pohasla. Dnes však vstupuje do vedomia ľudstva tvárou v tvár zbraniam hromadného ničenia. Či budú alebo nebudú nasadené tieto zbrane, nebude natoľko závisieť na politických zmluvách alebo rezolúciách, ako skorej na tom, či je ľuďom ešte niečo sväté.

Claus Westermann

Žije Ježiš

156

1. Ži - je Je - žiš, môj ži - vot, mo - ja
O tom mám mno - ho is - tôt, a - ký -
ná - dej a spa - se - nie! moh - la by mi
že žiaľ a trá - pe - nie
spô - so - biť is - tá smrť, čo raz má prísť?

2. Žije Ježiš, môj Boh, Pán, / v sláve budem s Ním večne žiť, /
tam budem, kde On je sám, / čo sa mám báť, čoho desiť? /
Kde je Hlava, tam je úd, / nemám na to zabudnúť.
3. V zväzku pevnej nádeje / jedno som s Ním s cirkvi Hlavou; /
verím, stále so mnou je, / držím sa Ho vierou pravou, /
mňa smrť ani svet celý / od Neho neoddelí!
4. Nastane čas, že umriem, / musím sa do prachu vrátiť, /
ale On ma, dobre viem, / ráči slávne z mŕtvych vzkriesiť, /
aby som s Ním v radosti / prebýval vo večnosti.
5. Len sa všetci dvíhajme / duchom k nebu od márnosti, /
Tomu sa odovzdajme, / s kým chceme žiť vo večnosti! /
Kto k Pánovi prísť túži, / Jemu verne nech slúži!

Text: T 239, Anonym – S. Hruškovic

Melódia: Ježiša neopustím

VEĽKONOČNÉ PRIANIE

Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nie ako svet dáva, vám ja dávam. Nech sa vám nermúti srdce a nestrachuje. J 14,27

Milé sestry a milí bratia!

Prajeme Vám i Vaším rodinám požehnané veľkonočné sviatky!

Nech sú plné radosti zo Vzkrieseného Krista a nech Vám On, Boží Syn, prináša na každý deň svoj pokoj. Veď Boží pokoj prevyšuje každý rozum! Boží pokoj dokáže utíšiť srdce jednotlivca, rodinné vzťahy, cirkev, ale aj spoločnosť i celý svet! Tento pokoj, ktorý tak všetci potrebujeme a ktorého vzácnosť si v posledných týždňoch uvedomujeme, nech rozhoduje vo Vašich srdciach!

Predsedníctvo CZ ECAV Budimír

